

יִלְחֲכוּ וַיִּדְעוּת כִּי אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־
יָבֹשׁוּ קוֹי: הִיָּקַח מִגְבוּר מַלְקוּחַ וְאִם־
שָׁבִי צְדִיק יִמְלֹט: כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
גַּם־שָׁבִי גְבוּר יִקַּח וּמַלְקוּחַ עַרְוֹן־
יִמְלֹט וְאֶת־יָרִיבֶךָ אֲנֹכִי אָרִיב וְאֶת־בְּנֵיךָ
אֲנֹכִי אוֹשִׁיעַ: וְהֶאֱכַלְתִּי אֶת־מוֹנִיךָ אֶת־
בְּשָׂרָם וְכַעֲסִיס דָּמָם יִשְׁפְּרוּן וַיִּדְעוּ
כָּל־בֶּשֶׂר כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעַךָ וְגֹאֲלֶךָ
אֲבִיר יַעֲקֹב: כֹּה אָמַר יְהוָה אִי זֶה סֵפֶר
כְּרִיתוֹת אִמְכֶם אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּיה אֹ אוֹ מִי
מִנוּשֵׁי אֲשֶׁר־מִכְרַתִּי אֶתְכֶם לֹו הֵן
בַּעֲוֹנֹתֵיכֶם נִמְכַרְתֶּם וּבִפְשָׁעֵיכֶם שִׁלַּחְתֶּם
אִמְכֶם: מִדָּוַע בָּאתִי וְאִין אִישׁ קָרָאתִי
וְאִין עֹנֶה הֶקְצוֹר קִצְרָה יָדִי מִפְּדוּת
וְאִם־אִין בִּי כֹחַ לְהַצִּיל הֵן בַּגְּעַר־רֵתִי
אֲחַר־יָבִים אֲשִׁים נְהָרוֹת מִדְּבַר תִּבְאֵשׁ
דָּגַתֶּם מֵאִין מַיִם וְתַמַּת בַּצְּמָא: אֲלִבִּישׁ
שָׁמַיִם קִדְרוֹת וְשִׁק אֲשִׁים כְּסוּרֹתֶם:
אֲדַנִּי יְהוָה נָתַן לִי לְשׁוֹן לַמוֹדִים לַדַּעַת
לַעֲוֹת אֶת־יַעֲרָף דְּבַר יַעֲרִיר בַּבְּקָר בַּבְּקָר
יַעֲרִיר לִי אֶזֶן לְשִׁמְעַת כְּלַמוּדִים: אֲדַנִּי
יְהוָה פָּתַח־לִי אֶזֶן וְאֲנֹכִי לֹא מֵרֵי־רֵתִי
אֲחֹזֵר לֹא נְסוּגֹתִי: גּוֹי נָתַתִּי לְמַכִּים
וְלַחַיִּי לְמַרְטִים פָּנִי לֹא הִסְתַּרְתִּיה
מִכְּלָמוֹת וְרֹק: וְאֲדַנִּי יְהוָה יַעֲזֹר־לִי
עַל־כֵּן לֹא נִכְלַמְתִּי עַל־כֵּן שָׁמַתִּי פָּנִי
כַח־לַמַּיִשׁ וְאֲדַע כִּי־לֹא אֲבוֹשׁ: קָרוֹב
מִצְדִּיקִי מִי־יָרִיב אֶתִּי נַעֲמֹדָה יַחַד
מִי־בַעַל מִשְׁפָּטִי יִגֹּשׁ אֵלַי: הֵן אֲדַנִּי
יְהוָה יַעֲזֹר־לִי מִי־הוּא יִרְשִׁיעֵנִי הֵן
כָּל־כְּבֹד יִבְלוּ עַשׂ יֵאָכְלֶם: מִי בָכֶם
יִרָא יְהוָה שָׁמַע בְּקוֹל עַבְדּוֹ אֲשֶׁר וְהִלֵּךְ
חַשְׁכִּים וְאִין נִגְהַ לֹו יִבְטַח בְּשֵׁם יְהוָה
וַיִּשְׁעַן בְּאַלְהֵיו: הֵן כָּלְכֶם קִדְרִי אֲשׁ
מֵאֲזַרִּי זִיקוֹת לָכוּ בְּאוֹר אֲשַׁכֶּם וּבְזִיקוֹת

בְּעַרְתֶּם מִיָּדִי הִיָּתָה זֹאת לָכֶם לִמְעַצְבָּה
תִּשְׁכַּחוּן: שָׁמְעוּ אֵלַי רַדְפִּי צְדָק מִבְּקָשִׁי
יְהוָה הִבִּיטוּ אֶל־צוֹר חֲצַבְתֶּם וְאֶל־מִקְנֵת
בוֹר נִקְרַתֶּם: הִבִּיטוּ אֶל־אֲבֵרָהֶם אֲבִיכֶם
וְאֶל־שָׂרָה תַחֲלִלְכֶם כִּי־אֶחָד קָרָאתִיו
וְאֲבָרְכָהוּ וְאָרְבָּהוּ: כִּי־נַחֵם יְהוָה צִיּוֹן
נַחֵם כָּל־חֲרֻבְתֶּיהָ וַיִּשֶׂם מִדְּבָרָה כַּעֲדָן
וַעֲרַבְתָּהּ כִּגְן־יְהוָה שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה יִמְצָא
בָּהּ תוֹדָה וְקוֹל זְמֵרָה:

הַפְטָרָה

שְׁלִישִׁית דְּנַחֲמָתָא

ישעיה נ"ד

עֲנֵה סְעָרָה לֹא נַחֲמָה הִנֵּה אֲנֹכִי
מִרְבִּיץ בַּפּוֹךְ אֲבִנֶיךָ וַיִּסְדַּתֶּךָ בַּסְּפִירִים:
וְשִׁמְתִי כְּדָד שְׁמִשְׁתֶּיךָ וְשַׁעֲרֶיךָ לְאֲבָנִי
אֶקְדַּח וְכָל־גְּבוּלְךָ לְאֲבָנֵי־חֶפֶץ: וְכָל־בְּנֵיךָ
לְמוֹדִי יְהוָה וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ: בְּצַדִּיקָה
תִּכּוֹנְנִי רַחֲמֵי מַעֲשֶׂק כִּי־לֹא רֵתִירֵי אִי
וּמִמְחַתָּה כִּי־לֹא תִקְרַב אֵלַיךָ: הֵן גּוֹר
יָגוּר אֶפֶס מֵאוֹתִי מִי־גַר אֶתֶּךָ עַלֶיךָ
יְפוּל: הִנֵּה אֲנֹכִי בְרַאתִי חֲרָשׁ נִפְחַ בְּאֵשׁ
פָּחַם וּמוֹצִיא כָּלִי לְמַעֲשֵׂהוּ וְאֲנֹכִי בְרַאתִי
מִשְׁחִית לְחַבֵּל: כָּל־כְּלִי יוֹצֵר עַלֶיךָ לֹא
יִצְלַח וְכָל־לְשׁוֹן תִּקּוּם־אֶתֶּךָ לְמִשְׁפָּט
תִּרְשָׁעִי זֹאת נִחַלְתָּ עַבְדִּי יְהוָה:
וְצַדִּיקְתֶּם מֵאֵתִי נֹאֵם יְהוָה: הוֹי כָּל־
צְמָא לָכוּ לְמַיִם וְאֲשֶׁר אִין לֹו כֶּסֶף לָכוּ
שָׁבְרוּ וְאָכְלוּ וּלְכוּ שָׁבְרוּ בְּלוּ־אֶ כֶּסֶף
וּבְלוּ־אֶ מַחִיר יִין וְחֵלֶב: לְמָה תִּשְׁקְלוּ־
כֶּסֶף בְּלוּ־אֶ לֶחֶם וַיִּגִּיעְכֶם בְּלוּ־אֶ לְשַׁבְעָה
שָׁמְעוּ שְׁמוּעַ אֵלַי וְאָכְלוּ־טוֹב וְתַתְּעִנְנָה
כַּדְשָׁן נִפְשָׁכֶם: הֵטוּ אֲזַנְכֶם וּלְכוּ אֵלַי
שָׁמְעוּ וְתַחִי נִפְשָׁכֶם וְאֶכְרַתְתֶּה לָכֶם

ברית עולם חסדי דוד הנאמנים: הן
עד לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים:
הן גוי לא תדע תקרא וגוי לא ידעוך
אליך ירוצו למען יהיה אליהך ולקדוש
ישראל כי פארך:

הפטרה

רביעית דנחמתא

ישעיה נ"א

אנכי אנכי הוא מנחמכם מי את
ותיראי מאנוש ימות ומבן אדם חזיר
יעתן: ותשכח יהוה עשך נוטה שמים
ויסד ארץ ותפחד תמיד כל היום מפני
חמת המציק כאשר כונן להשחית ואיה
חמת המציק: מהר צעה להפתח ולא
ימות לשחת ולא יחסר לחמו: ואנכי
יהוה אליהך רגע הים ויהמו גליו יהוה
צבאות שמו: ואשם דברי בפיך וכצל
ידי כסיתך לנטע שמים וליסד ארץ
ולאמר לציון עמי אתה: התעוררי
התעוררי קומי ירושלם אשר שתית
מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת
כוס התרעלה שתית מצית: איך מנהל
לה מפל בנים ילדה ואיך מחזיק בידה
מפל בנים גדלה: שתים הנה קראתיך
מי יגוד לך השד והשבר והרעב והחרב
מי אנחמך: בניך עלפו שכבו בראש כל
חוצות כתוא מכמר המלאים חמת
יהוה גערת אליהך: לכן שמעו נא זאת
עניה ושכרת ולא מייז: כה אמר אדניך
יהוה ואליהך יריב עמו הנה לקחתי
מידך את כוס התרעלה את קבעת
כוס חמתי לא תוסיפי לשנותה עוד
ושמתי ביד מוֹזֵיך אשר אמרו

לנפשך שחי ונעברה ותשימי כארץ
גוף וכחוץ לעברים: עורי עורי לבשי
עזר ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם
עיר הקדש כי לא יוסיף יבא כן עוד
ערל וטמא: התנער מעפר קומי שבי
ירושלם התפתחי מוסרי צוארך שביה
בת ציון: כי כה אמר יהוה חנם
נמכרתם ולא בכסף תגאלו: כי כה
אמר אדני יהוה מצרים ירד עמי

בראשנה לגור שם ואשור באפס עשקי:
ועתה מה לי פה נאם יהוה כי לקח
עמי חנם משלו יהלילו נאם יהוה
ותמיד כל היום שמי מנאץ: לכן ידע
עמי שמי לכן ביום ההוא כי אני הוא
המדבר הנני: מה נאוו על ההרים
רגלי מבשר משמיע שלום מבשר
טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך
אליהך: קול צפוף נשאו קול יחדו
ירננו כי עין בעין יראו בשוב יהוה
ציון: פצחו רננו יחדו חרבות ירושלם
כי נחם יהוה עמו נאל ירושלם: חשף
יהוה את זרוע קדשו לעיני כל הגוים
וראו כל אפסי ארץ את ישועת
אליהנו: סורו סורו צאו משם טמא
אל תגעו צאו מתוכה הברו נשאי כלי
יהוה: כי לא בחפזון תצאו ובמנוסה
לא תלכוז כי הלה לפניכם יהוה
ומאספכם אלהי ישראל:

הפטרה

חמישית דנחמתא

ישעיה נ"ב

רני עקרה לא ילדה פצחי רנה
וצהלי לא חלה כי רבים בני שוממה